

สิทธิที่จะได้รับค่าอุปการะเลี้ยงดู แม้จะสละหรือโอนมิได้และไม่อยู่ในข่ายแห่งการบังคับคดีตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๔๘/๔๑ แต่โจทก์มีสิทธิดังกล่าวก่อนจะถึงแก่ความตาย ประกอบกับโจทก์ได้ใช้สิทธิยื่นฟ้องคดีเพื่อเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูตามสิทธิแล้ว สิทธิในการได้รับค่าอุปการะเลี้ยงดูจึงไม่ใช่สิทธิเฉพาะตัวของโจทก์โดยแท้ และเป็นกองมรดกของโจทก์ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๖๐๐

เมื่อโจทก์มีสิทธิเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูจากจำเลยที่ ๑ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๖๑ วรรคสอง ซึ่งเป็นสิทธิที่โจทก์มีสิทธิได้รับจากจำเลยที่ ๑ ในระหว่างที่โจทก์กับจำเลยที่ ๑ ยังเป็นสามีภริยากันอยู่ โดยสิทธิที่จะได้รับค่าอุปการะเลี้ยงดูนั้น แม้จะสละหรือโอนมิได้ และไม่อยู่ในข่ายแห่งการบังคับคดีตามมาตรา ๑๕๔๘/๔๑ ก็ตาม แต่โจทก์มีสิทธิดังกล่าวก่อนที่จะถึงแก่ความตาย ประกอบกับโจทก์ได้ใช้สิทธิยื่นฟ้องคดีเพื่อเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูจากจำเลยที่ ๑ ตามสิทธิแล้ว สิทธิในการได้รับค่าอุปการะเลี้ยงดูจากจำเลยที่ ๑ จึงไม่ใช่สิทธิเฉพาะตัวของโจทก์โดยแท้ และเป็นกองมรดกของโจทก์ตามมาตรา ๑๖๐๐ เมื่อโจทก์ถึงแก่ความตายสิทธินี้ย่อมตกทอดแก่ทายาทตามมาตรา ๑๕๔๙ ที่ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าเป็นคู่ความแทนโจทก์ในประเด็นสิทธิในการเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูแล้วพิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูแก่โจทก์จึงชอบแล้ว (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๑๐๗/๒๕๖๖)

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลฎีกา  
มีนาคม ๒๕๖๗